

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 16. júla 2015*

„Odvolanie — Dumping — Dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne — Pristúpenie Arménska k Svetovej obchodnej organizácii (WTO) — Článok 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 384/96 — Zlučiteľnosť s dohodou o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT)“

Vo veci C-21/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 16. januára 2014,

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland, M. França a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporuje:

Európsky parlament, v zastúpení: D. Warin a A. Auersperger Matić, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

ďalší účastníci konania:

Rusal Armenal ZAO, so sídlom v Jerevane (Arménsko), v zastúpení: B. Evtimov, avocat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. O'Connor, solicitor, a S. Gubel, avocat, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen a K. Jürimäe, sudcovia A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca) a C. Lycourgos,

generálna advokátka: J. Kokott,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. februára 2015,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 23. apríla 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia vo svojom odvolaní žiada, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 5. novembra 2013, Rusal Armenal/Rada (T-512/09, EU:T:2013:571, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zrušil nariadenie Rady (ES) č. 925/2009 z 24. septembra 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 262, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“), v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Rusal Armenal ZAO (ďalej len „Rusal Armenal“).

Právny rámec

Právo WTO

- 2 Rada Európskej únie schválila rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), Dohodu o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podpísanú v Marrákeši 15. apríla 1994, ako aj dohody uvedené v prílohách 1, 2 a 3 tejto dohody (ďalej spolu „dohody WTO“), medzi ktorými je uvedená aj Všeobecná dohoda o clách a obchode z roku 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 11, ďalej len „GATT 1994“), ako aj Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103, ďalej len „antidumpingová dohoda“).

GATT 1994

- 3 Článok VI ods. 1 GATT 1994 stanovuje:

„Zmluvné strany uznávajú, že dumping, ktorý umožňuje uvádzať výrobok určitej krajiny na trh inej krajiny za nižšiu cenu, ako je jeho normálna hodnota, je odsúdeniahodný, pokiaľ spôsobuje výrobnému odvetviu jednej zmluvnej strany ujmu alebo hrozí podstatnou ujmu alebo závažným spôsobom spomaľuje vytvorenie takéhoto domáceho výrobného odvetvia. V zmysle tohto článku sa výrobok považuje za uvedený na trh krajiny dovozu za nižšiu cenu, ako je jeho normálna hodnota, ak cena výrobku vyvezeného z jednej krajiny do druhej

- a) je nižšia než porovnateľná cena obdobného výrobku pri bežnom obchode určeného na spotrebu v krajine vývozu;

...“ [neoficiálny preklad]

- 4 Druhé doplňujúce ustanovenie k článku VI ods. 1 GATT 1994 uvedené v jej prílohe I stanovuje:

„Uznáva sa, že v prípade dovozov s pôvodom v krajine, ktorej obchod je úplne alebo takmer úplne monopolizovaný, a v ktorej sú všetky vnútorné ceny stanovené štátom, môže byť určenie porovnateľnosti cien na účely odseku 1 mimoriadne problematické a že v takomto prípade dovážajúce zmluvné strany môžu považovať za nevyhnutné zohľadniť možnosť, že presné porovnanie s vnútornými cenami uvedenej krajiny nie je vždy vhodné.“ [*neoficiálny preklad*]

Antidumpingová dohoda

- 5 Článok 2 antidumpingovej dohody s názvom „Vymedzenie dumpingu“ stanovuje:

„2.1 Na účely tejto dohody sa môže výrobok považovať za dumpingový, t. j. uvádzaný na trh inej krajiny za nižšiu cenu, ako je jeho normálna hodnota, ak je vývozná cena vyváženého výrobku z jednej krajiny do druhej menšia, než je pri bežnom obchode porovnateľná cena obdobného výrobku určeného na spotrebu vo vyvážajúcej krajine.

2.2 Ak sa v rámci bežného obchodu nevyskytuje žiadny predaj obdobného výrobku na domácom trhu vyvážajúcej krajiny alebo ak v dôsledku mimoriadnej situácie na trhu alebo nízkeho objemu predaja na domácom trhu vyvážajúcej krajiny... taký predaj neumožňuje riadne porovnanie, dumpingové rozpätie sa určí porovnaním s porovnateľnou cenou obdobného výrobku vyváženého do niektorej tretej krajiny za predpokladu, že táto cena je reprezentatívna, alebo porovnaním s výrobnými nákladmi v krajine pôvodu zvýšenými o príslušnú sumu na administratívne, predajné a všeobecné náklady a zisk.

...

2.7 Tento článok sa nedotýka druhého doplňujúceho ustanovenia k ods. 1 článku VI prílohy I GATT 1994.“

Právo Únie

Základné nariadenie

- 6 V čase skutkových okolností sporu vo veci samej boli ustanovenia upravujúce prijatie antidumpingových opatrení Európskou úniou obsiahnuté v nariadení Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), naposledy zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 2117/2005 z 21. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 340, s. 17, ďalej len „základné nariadenie“). Základné nariadenie bolo zrušené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51).
- 7 Odôvodnenia 5 a 7 základného nariadenia zneli:

„(5) keďže nová dohoda o dumpingu, menovite [antidumpingová] [d]ohoda obsahuje nové a podrobné pravidlá, ktoré sa týkajú najmä výpočtu dumpingu, postupov na začatie a uskutočňovanie prešetrovania vrátane stanovenia skutočností a zaobchádzania s nimi, uloženia dočasných opatrení, uloženia a vyberania antidumpingových ciel, trvania a preskúmania antidumpingových opatrení a zverejnenia informácií, ktoré sa týkajú antidumpingových prešetrovaní; keďže vzhľadom k rozsahu zmien a s cieľom zabezpečiť náležité a transparentné uplatňovanie týchto nových pravidiel, terminológia týchto nových dohôd by mala byť zavedená do právnych predpisov spoločenstva v miere, v akej je to možné;

...

(7) keďže pri určovaní normálnej hodnoty pre krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom sa javí obozretné ustanoviť pravidlá na výber vhodnej tretej krajiny s trhovým hospodárstvom, ktorá má byť použitá na takýto účel a keď to nie je možné, nájsť vhodnú tretiu krajinu, ustanoviť, že normálna hodnota sa môže stanoviť na akomkoľvek inom opodstatnenom základe“.

8 Článok 1 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovoval, že výrobok „sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku pri bežnom obchodovaní, stanovená pre vyvážajúcu krajinu“.

9 Na účely vymedzenia dumpingu článok 2 ods. 1 až 7 základného nariadenia stanovoval pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty. Zatiaľ čo normálna hodnota bola v súlade s odsekom 1 článku 2 tohto nariadenia založená na cenách uplatňovaných vo vyvážajúcej krajine, odsek 7 tohto článku stanovil pre dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom uplatnenie metódy takzvanej „analogickej krajiny“. Podľa tohto posledného ustanovenia:

„a) V prípade dovozu z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom [(Albánsko, Arménsko, Azerbajdžan, Bielorusko, Gruzínsko, Severná Kórea, Kirgizsko, Moldavsko, Mongolsko, Tadžikistan, Turkménsko a Uzbekistan)], sa stanoví normálna hodnota na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v trhovom hospodárstve tretej krajiny, alebo ceny z takejto tretej krajiny do iných krajín vrátane spoločenstva alebo tam, kde tieto nie sú možné, na ľubovoľnom inom opodstatnenom základe vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo obvykle platenej v spoločenstve za podobný výrobok v prípade potreby náležite upravenej tak, aby zahrňovala primerané ziskové rozpätie.

...

b) V antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z Čínskej ľudovej republiky, Vietnamu a Kazachstanu a akejkoľvek inej krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom WTO k dátumu začatia prešetrovania, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v písmene a).

c) Tvrdenie v zmysle písmena b) musí... obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

— rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty,

— firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle auditované v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi a ktoré sa používajú na všetky účely,

— výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov,

— príslušné firmy podliehajú zákonom o konkurze a vlastníctve, ktoré zaručujú právnu istotu a stabilitu činnosti firiem

a

— prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhových kurzov.

...“

- 10 V prípade uplatnenia článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia sa mohlo v súlade s článkom 9 ods. 5 základného nariadenia spresniť individuálne clo pre vývozcov, ktorí spĺňali určité podmienky stanovené v tomto poslednom ustanovení.

Nariadenie (ES) č. 2238/2000

- 11 Odôvodnenia 3 až 6 nariadenia Rady (ES) č. 2238/2000 z 9. októbra 2000, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 384/96 (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 11/010, s. 116), stanovovali:

„(3) Článok 2 ods. 7 [základného] nariadenia... ustanovuje, že... sa normálna hodnota určí v súlade s pravidlami, ktoré sa uplatňujú na krajiny s trhovým hospodárstvom v prípadoch, keď možno preukázať, že trhové podmienky prevládajú u jedného alebo viacerých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu v súvislosti s výrobou a predajom príslušného výrobku.

(4) Reformný proces... vo Vietname a v Kazachstane zásadne zmenil hospodárstva týchto krajín a viedol k vytvoreniu podnikov, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva. V... krajinách sa v dôsledku toho zmenili hospodárske pomery, ktoré podnietili použitie metódy analogickej krajiny.

(5) Je primerané prehodnotiť antidumpingovú prax spoločenstva, aby sa mohli vziať do úvahy zmenené hospodárske podmienky...

(6) Je takisto primerané poskytnúť podobné zaobchádzanie dovozom z takýchto krajín, ktoré sú členmi [WTO] k dátumu začatia príslušného antidumpingového prešetrovania“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 12 Rusal Armenal je spoločnosť založená v roku 2000 v Arménsku, ktorá vyrába a vyváža hliníkové výrobky.

- 13 V nadväznosti na sťažnosť podanú 28. mája 2008 Komisia začala antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne. Rusal Armenal spochybnila uplatniteľnosť článku 2 ods. 7 základného nariadenia v prejednávanej veci, a to najmä vzhľadom na pristúpenie Arménskej republiky k Dohode o založení Svetovej obchodnej organizácii 5. februára 2003, podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994. Okrem toho Rusal Armenal požiadala o priznanie štatútu spoločnosti pôsobiacej v podmienkach trhového hospodárstva (ďalej len „štatút STH“), alebo, aby s ňou bolo zaobchádzané individuálne v zmysle článku 9 ods. 5 základného nariadenia.

- 14 Dňa 7. apríla 2009 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 287/2009, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 94, s. 17). Turecko bolo určené ako analogická krajina na účely určenia normálnej hodnoty pre vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný štatút STH.

- 15 Pokiaľ ide o priznanie štatútu STH spoločnosti Rusal Armenal, Komisia uviedla, že Arménsko nemohlo byť považované za krajinu s trhovým hospodárstvom, keďže je uvedené v poznámke pod čiarou k článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Okrem toho Komisia sa domnievala, že Rusal Armenal nesplnila kritériá týkajúce sa účtovníctva a výrobných nákladov, ktoré sú spomenuté v článku 2 ods. 7 písm. c) druhej a tretej zarážke základného nariadenia. Pokiaľ ide o výpočet dumpingového rozpätia, Komisia sa domnievala, že Rusal Armenal splnila podmienky na získanie individuálneho zaobchádzania.
- 16 Dňa 24. septembra 2009 Rada prijala sporné nariadenie, v ktorom potvrdila toto posúdenie Komisie. Predovšetkým pokiaľ ide o záver, podľa ktorého priznanie štatútu STH spoločnosti Rusal Armenal musí byť zamietnuté, odôvodnenie 20 tohto nariadenia uvádza, že „Arménsko je výslovne uvedené v poznámke pod čiarou k článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia medzi krajinami, ktoré nemajú štatút trhového hospodárstva“, že „zaobchádzanie s vyvážajúcimi výrobcami v krajinách, ktoré nemajú štatút trhového hospodárstva a ktoré sú členmi WTO, je uvedené v článku 2 ods. 7 písm. b)“ a že „v súčasnom prešetrovaní sa tieto ustanovenia v plnom rozsahu dodržiavajú“.
- 17 Za týchto okolností bolo podľa článku 1 ods. 2 sporného nariadenia na dovoz určitých hliníkových výrobkov vyrobených spoločnosťou Rusal Armenal uložené konečné antidumpingové clo vo výške 13,4 %.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 18 Rusal Armenal návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. decembra 2009 podala žalobu, ktorou navrhla zrušenie sporného nariadenia.
- 19 Rusal Armenal uviedla na podporu svojej žaloby päť žalobných dôvodov. Len prvý žalobný dôvod, t. j. námietka nezákonnosti podaná podľa článku 277 ZFEÚ – založená na porušení článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, ako aj článkov 2.1 a 2.2 antidumpingovej dohody, článkom 2 ods. 7 základného nariadenia – bol skúmaný Všeobecným súdom a má teda význam pre toto odvolanie.
- 20 V rámci tohto prvého žalobného dôvodu, na účely odôvodnenia možnosti súdu Únie preskúmať zákonnosť vo vzťahu k článku 2 antidumpingovej dohody, Rusal Armenal zdôraznila, že podľa judikatúry Súdneho dvora existuje táto možnosť, keď akt Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia WTO, alebo keď Únia zamýšľa splniť konkrétny záväzok, ktorý na seba prevzala v rámci WTO, pričom uviedla, že odôvodnenie 5 uvedeného nariadenia odkazuje na túto dohodu a že toto isté nariadenie bolo prijaté s cieľom prebrať do práva Únie medzinárodné záväzky, ktoré majú inštitúcie Únie podľa tohto ustanovenia antidumpingovej dohody.
- 21 Rusal Armenal v podstate vysvetlila, že výnimka stanovená v článku 2 ods. 7 základného nariadenia na ňu nebola uplatniteľná, pretože táto výnimka nie je v súlade s článkom 2.7 antidumpingovej dohody v spojení s druhým doplňujúcim ustanovením k článku VI ods. 1 GATT 1994, ktoré je uvedené v jej prílohe I. Zavedením výnimky, ktorá nie je stanovená v týchto posledných ustanoveniach, pre dovozy s pôvodom v Arménsku, by článok 2 ods. 7 základného nariadenia porušil všeobecný systém článkov 2.1 a 2.2 antidumpingovej dohody, pokiaľ ide o vymedzenie dumpingu.
- 22 Všeobecný súd v napadnutom rozsudku vyhovel prvému žalobnému dôvodu a následne zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týkal spoločnosti Rusal Armenal.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 23 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 24. apríla 2014 sa Európskemu parlamentu povolil vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi na podporu návrhov Komisie.

- 24 Komisia a Rada navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - zamietol prvý žalobný dôvod vznesený pred Všeobecným súdom,
 - vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o druhom a piatom žalobnom dôvode, a
 - rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté neskôr.
- 25 Rusal Armenal navrhuje odvolanie zamietnuť a zaviazat Komisiu a Radu na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 26 Komisia na podporu svojho odvolania predkladá tri odvolacie dôvody.

O prvom odvolacom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd rozhodol ultra petita

Argumentácia účastníkov konania

- 27 Vo svojom prvom odvolacom dôvode Komisia tvrdí, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol o námietke nezákonnosti týkajúcej sa článku 2 ods. 7 základného nariadenia, predloženej spoločnosťou Rusal Armenal v jej žalobe v prvostupňovom konaní.
- 28 Podľa Komisie Rusal Armenal vzala späť túto námietku nezákonnosti v replike v prvostupňovom konaní, takže obsah prvého žalobného dôvodu jej žaloby na Všeobecnom súde bol obmedzený len na porušenie zásady konformného výkladu Radou.
- 29 Rusal Armenal túto argumentáciu Komisie spochybňuje.

Posúdenie Súdny dvorom

- 30 Treba uviesť, že skúmanie všetkých tvrdení spoločnosti Rusal Armenal v jej písomných vyjadreniach predložených Všeobecnému súdu neumožňuje dospieť k záveru, že Rusal Armenal vzala počas konania späť námietku nezákonnosti týkajúcu sa článku 2 ods. 7 základného nariadenia predloženú podľa článku 277 ZFEÚ.
- 31 Z uvedených tvrdení totiž vyplýva, že na jednej strane Rusal Armenal žiadala Všeobecný súd, aby vyhlásil článok 2 ods. 7 základného nariadenia za neuplatniteľný na prejednávany prípad, keďže podľa jej názoru určenie normálnej hodnoty podľa pravidiel týkajúcich sa dovozov s pôvodom v krajine s iným ako trhovým hospodárstvom porušilo článok 2 ods. 1 až 6 uvedeného nariadenia, ako aj články 2.1 a 2.2 antidumpingovej dohody a na strane druhej sa Rusal Armenal vo svojej replike v prvostupňovom konaní naďalej výslovne odvolávala na článok 277 ZFEÚ, pričom sa obmedzila na spresnenie svojej argumentácie v tejto súvislosti.
- 32 Za týchto okolností sa musí prvý odvolací dôvod tohto odvolania zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že cieľom článku 2 ods. 7 základného nariadenia je splniť konkrétne záväzky prevzaté v rámci WTO

Argumentácia účastníkov konania

- 33 Vo svojom druhom odvolacom dôvode Komisia v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že nezohľadnil rozsudok Nakajima/Rada (C-69/89, EU:C:1991:186), keď na základe úvah uvedených v bodoch 36 a 53 až 55 napadnutého rozsudku rozhodol, že prijatím článku 2 ods. 7 základného nariadenia zamýšľal normotvorca Únie splniť konkrétne záväzky zavedené článkom 2 antidumpingovej dohody a druhým doplňujúcim ustanovením k článku VI ods. 1 GATT 1994 uvedeným v jej prílohe I. Všeobecný súd sa tak nesprávne domnieval, že mu prináleží preskúmať zákonnosť článku 2 ods. 7 tohto nariadenia s ohľadom na pravidlá dohôd WTO.
- 34 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že cieľom tohto posledného ustanovenia je zaviesť „osobitný režim trhového hospodárstva“ uplatniteľný na ekonomiky transformujúce sa na trhové ekonomiky. Tento osobitný režim namiesto toho, aby vychádzal zo znenia uvedených pravidiel dohôd WTO, tvorí súčasť politickej stratégie Únie určenej na vynahradenie úsilia, ktoré tieto krajiny so štátom riadenou ekonomikou vynaložili, a na podporu pokračovania v hospodárskych reformách ekonomík v procese transformácie, ako aj liberalizácie obchodu.
- 35 Rusal Armenal tvrdí, že kritérium, ktoré Komisia presadzuje na určenie rozsahu súdneho preskúmania súdom Únie z hľadiska pravidiel dohôd WTO, je nesprávne založené len na otázke, či normotvorca Únie mal úmysel splniť konkrétne záväzky prevzaté v rámci WTO. Ďalej tvrdí, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že treba tiež preskúmať, či predmetný akt Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia práva WTO, pričom znenie odôvodnenia 5 základného nariadenia umožňuje dospieť k záveru, že takýto odkaz existuje.
- 36 Rusal Armenal sa v každom prípade domnieva, že prijatím ustanovení článku 2 uvedeného nariadenia týkajúcich sa výpočtu normálnej hodnoty normotvorca Únie skutočne zamýšľal prijať ustanovenia, ktoré sú v podstate rovnaké ako článok 2 antidumpingovej dohody, ako aj druhé doplňujúce ustanovenie k článku VI ods. 1 GATT 1994 uvedené v jej prílohe I, na ktoré odkazuje článok 2.7 antidumpingovej dohody. Takýto záver podľa nej v zásade vyplýva po prvé z odôvodnenia 5 tohto nariadenia, po druhé z neexistencie kritérií v práve Únie týkajúcich sa priznania štatútu krajiny s trhovým hospodárstvom, ktoré sa odchyľujú od tohto druhého doplňujúceho ustanovenia, a po tretie zo skutočnosti, že akty o pristúpení Arménska k WTO nestanovujú žiadnu možnosť odchyliť sa od článkov 2.1 a 2.2 antidumpingovej dohody.

Posúdenie Súdny dvorom

- 37 Na úvod je potrebné pripomenúť, že na ustanovenia medzinárodnej dohody, ktorej zmluvnou stranou je Únia, sa možno odvolávať na podporu žaloby o neplatnosť aktu sekundárneho práva Únie alebo na podporu námietky založenej na protiprávnosti takéhoto aktu len pod podmienkou, že jednak povaha a štruktúra uvedenej dohody tomu nebránia, a jednak, že ustanovenia tejto dohody uvádzané na podporu žaloby sa zdajú byť z hľadiska ich obsahu nepodmienené a dostatočne presné (pozri najmä rozsudok Rada a i./Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P až C-403/12 P, EU:C:2015:4, bod 54 a citovanú judikatúru). Na takéto ustanovenia sa možno odvolávať na súde Únie ako na kritérium na preskúmanie zákonnosti aktu Únie len vtedy, keď sú tieto dve podmienky kumulatívne splnené.

- 38 Pokiaľ ide o dohody WTO, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že berúc do úvahy ich povahu a ich štruktúru, tieto dohody sa v zásade neuvádzajú medzi normami, vo vzťahu ku ktorým možno kontrolovať zákonnosť aktov inštitúcií Únie (pozri najmä rozsudky Portugalsko/Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, bod 47; Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 39, a LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, bod 44).
- 39 V tejto súvislosti Súdny dvor predovšetkým uviedol, že pripustenie toho, aby úloha spočívajúca v zabezpečení súladu práva Únie s pravidlami WTO prislúchala priamo súdu Únie, by zbavilo legislatívne a výkonné orgány Únie manérovacieho priestoru, ktorý majú obdobné orgány obchodných partnerov Únie. Je nesporné, že určité zmluvné strany, medzi nimi aj najvýznamnejší obchodní partneri Únie, v súvislosti s predmetom a cieľom dohôd WTO vyvodili presne ten záver, že tieto dohody nepatria k normám, s ohľadom na ktoré súdne orgány skúmajú zákonnosť ich vnútroštátnych právnych predpisov. Neexistencia takejto reciprocity, pokiaľ by sa pripustila, by mohla viesť k nerovnováhe pri uplatňovaní pravidiel WTO (pozri najmä rozsudky Portugalsko/Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, body 43 až 46; FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 119, ako aj LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, bod 46).
- 40 V dvoch výnimočných situáciách, ktoré vyplývajú z úmyslu normotvorcu Únie obmedziť si svoj vlastný manérovací priestor pri uplatňovaní pravidiel OMC, však Súdny dvor pripustil, že súdu Únie prináleží v prípade potreby preskúmať zákonnosť aktu Únie a aktov prijatých na jeho uplatnenie s ohľadom na dohody WTO.
- 41 V prvom rade ide o prípad, keď Únia zamýšľala splniť konkrétny záväzok, ktorý prevzala v rámci týchto dohôd a po druhé v prípade, keď predmetný akt práva Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia týchto dohôd (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Fediol/Komisia, 70/87, EU:C:1989:254, body 19 až 22; Nakajima/Rada, C-69/89, EU:C:1991:186, body 29 až 32; Biret et Cie/Rada, C-94/02 P, EU:C:2003:518, bod 73, ako aj Rada a i./Vereniging Milieudéfensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P až C-403/12 P, EU:C:2015:4, bod 56).
- 42 V prejednávanej veci je potrebné pripomenúť, že Všeobecný súd v bode 36 napadnutého rozsudku – v súvislosti s preskúmaním postavenia antidumpingovej dohody v právnom poriadku Únie a po tom, ako uviedol, že z odôvodnenia 5 základného nariadenia vyplýva, že Únia prijala toho nariadenie, aby si splnila svoje medzinárodné záväzky – konštatoval, že Únia zamýšľala článkom 2 uvedeného nariadenia, nazvaného „Vymedzenie dumpingu“, splniť konkrétne záväzky uložené článkom 2 antidumpingovej dohody, takisto v súvislosti s vymedzením dumpingu.
- 43 Za týchto okolností treba overiť, či napadnutý rozsudok, ako tvrdí Komisia, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keďže sa v ňom dospelo k uvedenému záveru, pokiaľ ide o článok 2 ods. 7 základného nariadenia.
- 44 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že Súdny dvor v určitých prípadoch uznal, že antidumpingový systém WTO by mohol predstavovať výnimku zo všeobecnej zásady, podľa ktorej súd Únie nemôže preskúmať zákonnosť aktov inštitúcií Únie z hľadiska ich zlučiteľnosti s pravidlami dohôd WTO (pozri v tomto zmysle rozsudky Nakajima/Rada, C-69/89, EU:C:1991:186, body 29 až 32; Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, body 55 a 56, ako aj Rada a i./Vereniging Milieudéfensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P až C-403/12 P, EU:C:2015:4, bod 59).
- 45 No na to, aby bola v osobitnom prípade pripustená takáto výnimka, je ešte potrebné, aby bolo z právneho hľadiska dostatočne preukázané, že normotvorca prejavil úmysel splniť v práve Únie konkrétny záväzok, ktorý bol prevzatý v rámci dohôd WTO.

- 46 Na tento účel nepostačuje, ako uviedla generálna advokátka v bode 42 svojich návrhov, ak z odôvodnení určitého právneho aktu Únie vo všeobecnosti vyplýva, že tento akt má byť prijatý pri zohľadnení medzinárodných záväzkov Únie. Naopak je postačujúce a nevyhnutné, aby zo sporného osobitného ustanovenia práva Únie bolo možné vyvodiť, že jeho cieľom je splniť v práve Únie konkrétny záväzok vyplývajúci z dohôd WTO.
- 47 Pokiaľ ide o článok 2 ods. 7 základného nariadenia, je v prvom rade potrebné uviesť, že toto ustanovenie v nadväznosti na znenie odôvodnenia 7 tohto istého nariadenia zavádza osobitný režim stanovujúci podrobné pravidlá výpočtu normálnej hodnoty s ohľadom na dovozy tovaru s pôvodom v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, medzi ktoré patrí aj Arménsko. Pokiaľ ide o tieto dovozy, uvedené ustanovenie v písmene a) stanovuje, že normálna hodnota sa určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Únie, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Únii za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie. Okrem toho toto isté ustanovenie v písmene b) stanovuje, že v antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa týka dovozov tovarov s pôvodom v akejkoľvek inej krajine s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom WTO k dátumu začatia prešetrovania, sa normálna hodnota určí v súlade s jeho odsekmi 1 až 6, ak sa preukáže, že u tohto výrobcu, resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, podmienky trhového hospodárstva uvedené v bode c) tohto ustanovenia.
- 48 V tomto ohľade treba uviesť, že článok 2 ods. 7 základného nariadenia predstavuje prejav vôle normotvorcu Únie prijať v tejto oblasti postup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie.
- 49 Ako totiž vyplýva z preambuly nariadenia č. 2238/2000, ktorým sa mení a dopĺňa základné nariadenie, pravidlá stanovené v článku 2 ods. 7 základného nariadenia uplatniteľné na dovoz tovaru s pôvodom v členských krajinách WTO s iným ako trhovým hospodárstvom, sú založené na vzniku podnikov, pôsobiacich v podmienkach trhového hospodárstva v týchto krajinách, v dôsledku prijatých hospodárskych reforiem.
- 50 Pokiaľ však antidumpingová dohoda neobsahuje osobitné pravidlá týkajúce sa takejto kategórie krajín, nebudú zodpovedať pravidlá, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 7 základného nariadenia a týkajú sa dovozov s pôvodom v členských krajinách WTO s iným ako trhovým hospodárstvom, pravidlám vymedzeným v článku 2 antidumpingovej dohody. Z toho vyplýva, že uvedené ustanovenie základného nariadenia nemožno považovať za opatrenie určené na zabezpečenie splnenia konkrétneho záväzku v právnom poriadku Únie, ktoré bolo prevzaté v rámci WTO.
- 51 Článok 2.7 antidumpingovej dohody v spojení s druhým doplňujúcim ustanovením k článku VI ods. 1 GATT 1994 uvedeným v prílohe I tejto dohody, na ktorú odkazuje, nemôže takýto záver spochybniť. Okrem toho, že toto druhé doplňujúce ustanovenie nestanovuje žiadne konkrétne pravidlo upravujúce výpočet normálnej hodnoty, toto ustanovenie sa týka len prípadov, keď je obchod úplne alebo takmer úplne monopolizovaný a v ktorých sú všetky vnútorné ceny stanovené štátom.
- 52 Uvedené konštatovanie by nebolo spochybnené ani skutočnosťou, že odôvodnenie 5 základného nariadenia uvádza, že pravidlá antidumpingovej dohody treba zaviesť do práva Únie v „miere, v akej je to možné“. Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 44 a 46 svojich návrhov, táto formulácia sa má chápať v tom zmysle, že aj keď normotvorca Únie zamýšľal zohľadniť pravidlá antidumpingovej dohody pri prijatí základného nariadenia, neprejavil úmysel prebrať všetky tieto pravidlá do uvedeného nariadenia. Záver, podľa ktorého má článok 2 ods. 7 základného nariadenia za cieľ splnenie konkrétnych záväzkov, uložených článkom 2 antidumpingovej dohody, sa v žiadnom prípade nezakladá iba na znení tohto odôvodnenia.

- 53 Za týchto okolností treba konštatovať, ako uviedla generálna advokátka v bodoch 50 a 51 svojich návrhov, že normotvorca Únie vykonával svoju právomoc normotvorby, pokiaľ ide o výpočet normálnej hodnoty s ohľadom na dovozy s pôvodom v členských krajinách WTO s iným ako trhovým hospodárstvom, pričom zvolil prístup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, a preto úmysel normotvorcu Únie splniť konkrétne záväzky uložené článkom 2 antidumpingového nariadenia prostredníctvom prijatia článku 2 ods. 7 základného nariadenia nemožno preukázať.
- 54 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd sa tým, že rozhodol ináč, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 55 Za týchto okolností treba druhému odvolacieho dôvodu tohto odvolania vyhovieť.
- 56 Preto je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné skúmať tretí odvolací dôvod, predložený Komisiou na podporu jej odvolania, týkajúci sa porušenia všeobecnej zásady inštitucionálnej rovnováhy.

O žalobe na Všeobecnom súde

- 57 V súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu a môže sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecnému súdu.
- 58 Súdny dvor sa v prejednávanom prípade domnieva, že je potrebné právoplatne rozhodnúť o prvom žalobnom dôvode podanom spoločnosťou Rusal Armenal, ktorý smeruje k zrušeniu sporného nariadenia.
- 59 V tomto ohľade treba uviesť, že žiadna z dvoch výnimočných situácií uvedených v bode 41 tohto rozsudku sa v prejednávanom prípade nepreukázala. Na jednej strane tak, ako bolo konštatované v bode 53 tohto rozsudku, úmysel normotvorcu Únie splniť konkrétne záväzky uložené článkom 2 antidumpingového nariadenia prostredníctvom prijatia článku 2 ods. 7 základného nariadenia nemožno preukázať. Na druhej strane článok 2 ods. 7 uvedeného nariadenia výslovne neodkazuje na žiadne konkrétne ustanovenie antidumpingovej dohody, pričom všeobecný odkaz na ustanovenia tejto dohody v odôvodnení 5 tohto istého nariadenia sám osebe nepostačuje na to, aby sa mohlo dospieť k záveru, že existuje takýto odkaz (pozri v tomto zmysle rozsudky *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, bod 52; *FIAMM a i./Rada a Komisia*, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, body 113 a 114, ako aj *Rada a i./Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P až C-403/12 P, EU:C:2015:4, bod 58).
- 60 Za týchto okolností je potrebné prvý žalobný dôvod podaný spoločnosťou Rusal Armenal, ktorý smeruje k zrušeniu sporného nariadenia zamietnuť, keďže súd Únie je poverený normotvorcom preskúmaním zákonnosti výpočtu normálnej hodnoty výrobkov vyrobených spoločnosťou Rusal Armenal len z hľadiska článku 2 ods. 7 základného nariadenia.
- 61 Vzhľadom na to, že Všeobecný súd nepreskúmal druhý až piaty žalobný dôvod, ktoré Rusal Armenal uviedla na podporu svojej žaloby o neplatnosť, sa však Súdny dvor domnieva, že stav konania nedovoľuje, aby sám vydal konečný rozsudok vo veci.
- 62 V dôsledku toho treba vec vrátiť Všeobecnému súdu, aby rozhodol o druhom až piatom žalobnom dôvode.

O trovách

63 Keďže vec musí byť vrátená Všeobecnému súdu, o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie Rusal Armenal/Rada (T-512/09, EU:T:2013:571) sa zrušuje.**
2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol o žalobných dôvodoch, o ktorých nerozhodol.**
3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy